

Sygn. akt V CSK 590/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa Gminy W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej [...] w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda Gminy W. od wyroku Sądu Apelacyjnego należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencki i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wskazał na pierwszą przyczynę kasacyjną.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas w orzecznictwie niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przyczyni się do rozwoju jurysprudencki i będzie miało znaczenie nie tylko dla wyniku konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Musi ponadto istnieć ścisły związek między istotnym zagadnieniem prawnym, podstawami kasacyjnymi oraz motywami rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji.

Sformułowane przez powoda zagadnienie prawne dotyczy tego, czy nabycie przez spółdzielnię mieszkaniową własności zabudowanego budynkami mieszkalnymi (blokami) gruntu gminy w drodze zasiedzenia, przy spełnieniu przesłanek wskazanych w art. 35 ust. 4¹ ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych i na podstawie tego przepisu, wyłącza możliwość dochodzenia przez gminę roszczeń uzupełniających za korzystanie z tego gruntu przez spółdzielnię bez tytułu prawnego w okresie przed dniem zasiedzenia czyli przed dniem 31 lipca 2007 r.

Przedstawione zagadnienie nie odpowiada jednak wymaganiom zawartym w przytoczonym wyżej i ugruntowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego. Wykazanie tej przyczyny nie sprowadza się jedynie do sformułowania problemu prawnego określonej treści. Wymagane jest przede wszystkim przedstawienie przez skarżącego własnego wywodu jurydycznego, wykazującego zasadność preferowanego sposobu rozstrzygnięcia określonego zagadnienia prawnego oraz wykazującego wadliwość poglądu prawnego przyjętego przez Sąd drugiej instancji w zaskarżonym orzeczeniu; wywód skarżącego powinien być zbliżony do przyjętego przy stosowaniu przez sądy powszechne art. 390 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.). Skarżący ograniczył się w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do przytoczenia wyroków i uchwał Sądu Najwyższego oraz wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 października 2010 r., sygn. P 34/08 dotyczących art. 35 ust. 4¹ u.s.m. Nie wskazał, jakie argumenty prawne przemawiają za wadliwością interpretacji dokonanej przez Sąd Apelacyjny oraz jakie powinno być prawidłowe, zdaniem skarżącego, rozumienie tego przepisu, w szczególności w świetle uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 października 2010 r., sygn. P 34/08 oraz treści uzasadnienia projektu ustawy nowelizującej ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych przez wprowadzenie art. 35 ust. 4¹.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

jw

a.ł.